

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

'Εγχώριοι εἰδήσεις.

'Εξ αἰγίνης.

Έλαβομεν τὴν ἀναφορὰν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη, ὑπογεγραμμένην καὶ παρ' ὅλων τῶν συναγωνιστῶν καὶ συναγωνιζομένων αὐτῷ ὀπλαρχηγῶν, περὶ τῆς κατὰ τὴν Ράχοβην λαμπρᾶς νίκης, καὶ σπεύδομεν νὰ τὴν ἐκδώσωμεν, ἐπευχόμενοι ἐκ ψυχῆς εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν καὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἄλλας τοιαύτας νίκας.

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν
τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τῆς δυνάμεων, καὶ βοηθείας τοῦ ὑψίστου Θεοῦ πέμπωμεν τὰς χαροποιίας ἀγγελίας περὶ τῆς λαμπρᾶς νίκης, ἡ ὁδοία ἐγένετο κατὰ τῶν ἔχθρῶν εἰς Ράχοβην.

Κατὰ τὴν 18 τοῦ παρόντος μηνὸς, ἐφθάσαμεν καὶ ἡμεῖς θείῳ ἐλέει εἰς Δίστομον μεθ' ὅλων τῶν στρατευμάτων τῆς Διοικήσεως, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπεστέλλαμεν τὸν στρατηγὸν Γ. Βάγιαν, Γαρδικιώτην Γρίβαν, καὶ Μῆτραν Βάγιαν, μετὰ 500 στρατιωτῶν, διὰ νὰ πιάσωσι τὴν Ράχοβην. ἐπειδὴ οἱ ἔχθροι ἐσκόπευαν νὰ πιάσωσιν αὐτὴν τὴν Θέσιν, καθὼς καὶ ἐκινήσαν ὁ κεχαγιά-μπενης, ὁ Μουστά-μπενης, ὁ Καργιορίλ-μπενης καὶ ὁ Ἐλμάζ-μπενης, μετὰ 2000 περίσσους. Οἱ ἡμέτεροι προκαταλαζόντες τὰς θέσεις ὠχυρώθησαν· καὶ ἀμά ὅτε ἐφθασαν οἱ ἔχθροι, ἦνιχθη ὁ πόλεμος. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν περὶ τὴν ἐκτηνὸν ὥραν ἐφθάσαμεν καὶ ἡμεῖς πανστρατιᾶ, καὶ ἀμέσως ἐγένετο φοικτὸς πόλεμος. ἐκβάλλαμεν τὸν ἔχθρον, ἔξωθεν τοῦ χωρίου, καὶ τὸν ἐκλείσαμεν πλησίου μιᾶς ἥρης τοῦ χωρίου, καὶ τὸν ἐπολιορκήσαμεν ἐκεῖ. Κατὰ τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐφθάστε καὶ ὁ στρατηγὸς Μακρῆς πρὸς βοήθειαν, καὶ τὴν 21 ἐφθάστεν ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Δράκος, ὁ ἀντιστράτηγος Κωνσταντῆς Καλύδας, ὁ δηγῶν τὸ στράτευμα τοῦ μακαρίτου Σκαλτζᾶ, ὁ Τριαντάφυλλος Αποκορίτης, καὶ ὁ Κωνσταντῆς Γιαλδίσης μετὰ τοῦ Γριβοκώντα. Οἱ ἔχθροι ἐμειναν πολιορκημένοι στενάτατα ὀκτὼ ἡμέρας χωρὶς νεροῦ, χωρὶς φρούρου. Δὶς καὶ τρὶς ἥλθε βοήθεια εἰς τὸν ἔχθρον, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν· διότι ἐκπυπόντο οἱ ἐρχόμενοι παρὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐδιώκοντο βλαστόμενοι καιρίως. Ἐξήτησαν νὰ τοῖς συγ-

χωρήσωμεν τὴν ἐλευθέραν ἔξιδον, διὰ νὰ φύγωσιν εἰς τὰ Ἰδία, καὶ μᾶς ἔιδον εἰς χειράς τὸν κεχαγιά-μπενην καὶ Μουστά-μπενην· ἀλλ' ἡμεῖς τοὺς ἐζητήσαμεν τὰ ὄσλα, καὶ ἐχαρίζομεν εἰς αὐτοὺς τὴν ζωὴν, ἐὰν θέλωσι νὰ αναχωρήσωσιν εἰς τὰ Ἰδία· ἀλλὰ δὲν ἐδέχθησαν τὸ πρόσλημα, καὶ οὕτως κατὰ τὴν 24 τοῦ μηνὸς περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἡμέρας ἀπεφάτισαν νὰ σωθῶσι διὰ τῆς φυγῆς· ἀλλὰ προέβησαν τὸν σκοπὸν τῶν ἔχθρων, ἐπιάσαμεν ὅλας τὰς ἀναγκαῖας θέσεις, καὶ εἴμεθα ὅλοι ἔτοιμοι εἰς ἀπάντησιν. "Ορμήσαν τέλος οἱ ἔχθροι· ἀρχησεν ὁ πόλεμος, καὶ οἱ "Ελληνες ἔδειξαν ἀπαραδειγμάτιστον ἀνδρίαν, ἀντιφίλοτρουμένων πρὸς ἄλληλα ὅλων τῶν σωμάτων, τῶν Στερεολαβίτων, τῶν Ἡσειροσουλιωτῶν, καθὼς καὶ τῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Νικήταν Πελοποννησίων. Ἐφονεύθησαν τῶν ἔχθρων ἔως χίλιοι καὶ τριακόσιοι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ὅλοι τοῦ ἔχθρικον στρατεύματος, ὁ κεχαγιά-μπενης, ὁ Μουστά-μπενης, ὁ Καργιορίλ-μπενης, καὶ ὁ Ἐλμάζ-μπενης. Ὁλίγοι τῶν ἔχθρων ἐτάρησαν, καὶ αὐτοὶ ἀπολογήθησαν. Ἐπυλάρχημεν ἀκρινούς ζῆντας ἐπήρχαμεν τὰς σημαίας των, ὅλους τοὺς ἵπατους των, καὶ ὅλας τὰς ἀποσκευάς. Ἐφονεύθησαν καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων κατ' αὐγὴν τὴν μάχην ὀκτώ, καὶ ἄλλοι τόσοι ἐπληγώθησαν. Ἄσ πανηγυρίσῃ λοιπὸν τὸ ἔθνος τὴν λαμπροτάτην ταύτην νίκην, καὶ ἀς δύση δύσας εἰς τὸν "Τύψιστον. Ἡ νίκη αὗτη εἶναι ἡ σημαντικωτέρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ θέλει φέρει πολλὰ καὶ μεγάλα ἀποτελέσματα. Ἐλπίζουμεν εἰς τὴν θείαν βοήθειαν, καὶ εἰς τὴν εὐχὴν τῆς πατρίδος καὶ τῆς σερβιτῆς ἡμῶν Διοικήσεως, νὰ καταδαμίσωμεν τάχιστα τὸν ἔχθρον, καὶ νὰ μηταιώθωμεν διόλου ὅλους τοὺς ὄλεθρούς αὐτοῦ σκοπῶν. Πέμπομεν ἐπιτυχεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς Γ. Αγγλόπουλον, Γ. Βάγιαν καὶ Γάλινον Κουρτονίκαν, ἀγγελεῦντας τὰ λαμπρὰ ταῦτα κατορθωτά, καὶ παραστήσοντας τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον.

Μένομεν μὲ τὸ προσῆκον σέδας·
Ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Ράχοβης 1826 Νοεμβρίου 26
Εὐτείθεις πολῖται

Γ. Καραϊσκάκης. Γεώργιος Τζαβέλας.
Νικήτας Σταυροπέδιος. Διαμαντής Ζέρβας.
Γ. Δαγκλής. Γεωργάκης Δ. Δέσπος.

Λατζή Μιχάλης .	Λάμπρος Βέϊκος .
Καυτσονίκας .	Φωτούσης Φωτομάρας .
εώργιος Μαλάμος .	Άβανάσιος Δράκος ,
Αῆρμος Τζέλιες .	Νικόλαος Βέλοαρης .
εώργιος Βάγιας .	Γιάννος Δούλας .
κωνσταντής Βέργης .	Γιάννος Μπαιράκταρης .
. Πανοριᾶς .	Πάσχος Κασμᾶς .
. Διεθονιώτης .	Κολιός Πασχούλης .
Βασίλειος Μπαύσης .	Κώνστας Τζαβέλας .
καννούσης Πανομάρας .	Μωακατζέλος Τζαβέλας .
Νικόλαος Καραμέτζης .	Γεώργ. μπαιράκταρης Βόλσαρη .
Μήτρος Βάγιας .	Χρήστος Μωέκας .
Ιωάνης Δαγκλῆς .	Νικόλαος Κάσκαρης .
καστούλης Δαγκλῆς .	Σταύρος Γεωργάκης .
Στύρος Είδης .	Άθανάσιος Ζέρβας .
Μήτρος Τριανταφύλλου .	Γεώργιος Ζέρβας .
Κώνστας Μάκος .	Γιάννης Βαργιαδίτης .
Γιάννης Φαρμάκης .	Άναγνώστης Κραβαρίτης
Τούλιας Πανομάρας .	Γιάννης Πιλάλας .
Σπινός Μίλιος .	Λάμπρος Τζαβέλας .
Αναστάσης Ρωκᾶς .	Πάνος Τασούλας .
Χριστόδουλος Χ. Πέτρου .	Ναστούλης Δίκας .
Γαρδικιώτης Γρίβας .	Νικολός Διάκος .
Παναγῆς Γαλάνης .	Γιάννος Περζεκιᾶς .
Νικόλαος Μπουρμπιτζιώτης .	Νάστος Καντογιάννος .
Κωνσταντής Γρίβας .	Κολιός Γερονιώτης .
Τριαντάφυλλος Αποκορίτης .	Πίλιος Τζέχερης .
Ιωάννης Ρούκης .	Βασίλειος Αντωνόπουλος
Κωνσταντής Καλίβας .	Χήλιος Αθανάσης .
Κωνσταντής Γιολδάσης .	Γιώτας Κάτζης .
Κεμηνᾶς Τράκας .	Κίτζος Ντούκας .
Αναγνώστης Καναδός .	Μήτρος Μεσολογγίτης .
	Κίτζος Τζάκος .

Δημήτριος Μακρῆς .	Γεωργάκης Λακᾶς .
Κώνστας Χορμόβας .	Σρήστος Μακρῆς .
Αναστάσης Χορμόβας .	Χριστόφορος Περράιθός .
Γιαννάκης Κίτζος .	Δημήτριος Καλλέργης .
I. Μελᾶς .	Χρήστος Βάσφης .
Μήτρος Σμωάκας .	Γιάννης Φαρμάκης .
Βασίλειος Αργυροκαστείτης .	Μήτρος Γερουμπούγιανης
Γεώργης Καδᾶς .	Αντ. Στορνάρη .
Κωνσταντής Πασχάλης .	Χαράλαμπος Παπαπολίτης .
Πάνος Δάρας .	Νικόλαος Δραγαμεστηνός .
Άθανάσης Κεικοχωρίτης .	Άναγνώστης Κατζηκαπῆς .
Σταύρος Λέβεζης .	

Μικρὰ ἀνάλυσις τινῶν παρατηρήσεων εἰς τὸν
Φίλον τοῦ Νόμου.

Ανέγνωστα εἰς τὸ φύλλ. Αριθ. 261 καὶ Νοεμβρίου
15 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου παρατηρήσεις τινὰς,
ἐπιφερομένας εἰς τὴν εἰς αὐτὸν καταχωρισθεῖσαν πρ-
κήσυξιν τῆς Επιτρεπτῆς τῆς Συνελεύσεως, τὴν ἀπὸ ἀ-

Νοεμβρίου. Καὶ ἐπειδὴ, ως μὲν φαίνεται, αὗται εἴναι
πολλὰ ἐπιτελεῖσθαι, καὶ ἵστις ὅχι τόσον εἰλικρινεῖς,
εἴναι ἀνάγκη νὰ γένη μικρά τις ἀνάλυσις αὐτῶν.

Ο Συγγρ. τῶν παρατ. αὐτῶν ἔχει δέμα τό
“Πῶς γε νῦν ὄνται αἱ διχόνοιαι καὶ τὰ
σχίσματα;” Πρὶν δὲ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀποδείξιν
τοῦ δέματος του μαντεύει, ὅτι ἄλλοι τάχα ἔθελον
ἀποδώσει τὰς διχονοίας εἰς τὴν παρρήσιαν, καὶ μετὰ
ταῦτα ἐμβαίνει εἰς τὴν ἀποδείξιν του διὰ τῶν ἐφεξῆς
ἐπιχειρημάτων. Πρῶτον· ἀναφέρει τὴν ὄποιαν ἡ ‘Ε-
πιτρ. τῆς Συνελ. ἔδωκεν ἀπάντησιν εἰς τοὺς προβα-
λόντας τὴν Ερμιόνην τόσους Συνελεύσεως πληρεξουσίους
τινὰς, τὴν ὄποιαν καὶ εἰρίσκει κατάλληλον καὶ δι-
καιοτάτην. Δεύτερον δὲ· ἀπορεῖ διατὶ δὲν ἔδοθη πα-
ρομία ἀπάντησις καὶ εἰς τὸν προτείναντα τὴν Αἴγιναν,
ἄλλ’ ἐνεκρίθη ἡ νῆσος αὕτη. Καὶ τρίτου· συνάγει,
ὅτι διὰ τοῦτο (διότι ἐνεκρίθη ἡ Αἴγινα δηλαδὴ) μέ-
ρος τῶν πληρεξουσίων ὑπῆγεν εἰς τὴν Ερμιόνην, καὶ
μέρος εἰς τὴν Αἴγιναν . . . . καὶ . . . ., ὥστε νομί-
ζει, ὅτι ἀποδείξει « τῶς γε νῦν ὄνται αἱ δι-
χόνοιαι .

Ἄσ φήσωμεν κατὰ μέρος τὸ δέμα “Πῶς γε νῦ-
ν ὄνται αἱ διχόνοιαι .” διότι τοῦτο εἴναι με-
γάλης σωσιδῆς ἀντικείμενον. “Οστις κατορθώσῃ νὰ
πραγματευθῇ μετ’ ἀκριβείας τὸ δέμα τοῦτο, ἐμπορεῖ
νὰ ὀφελήσῃ τὰ μέγιστα· διότι σύτῳ δέλομεν δυνη-
θῆ νὰ εὑρωμεν καὶ τὰ μέσα νὰ δερατεύσωμεν τοῦτο
τὸ τὴν πατριδία κατατυρανοῦν μέγα τῆς διχονοίας κα-
κόν.” Άλλ’ εἴναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ πραγματικὰς γνώ-
σεις πολλὰς, φρόνησιν ἴκανην, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις
νὰ ἔργαι, ὅσον δυνατὸν, ἀμειδόλητος. Ή δὲ διή-
γησις μιᾶς μόνης περιττώσεως, καὶ ταύτης στρεβλὰ
ἐκθεμένης (ώς δέλομεν ἴδει κατωτέρω) δὲν ἀποδει-
κνεύει τίωστε.

Ἄσ ἔλθωμεν δὲ εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Συγγρ.
τῶν παρατηρήσεων.

Η παρὰ τῆς Επιτρ. τῆς Συνελ. δοθεῖσα ἀπάντη-
σις εἰς τοὺς προτείναντας τὴν Ερμιόνην πληρεξουσίους,
καὶ μολονότι δὲν εἴναι ἀρκετὰ ἀκριβῆς καὶ διακεκριμέ-
νη (ἀς μὲ συγχωρηθῇ ἡ παρατήρησις). διότι ἐπρε-
πε νὰ ἔργαι σχεδὸν τοιουτοτρόπως. Η Επιτρ. τῆς
Συνελ. ἔχουσα τὸ δίκαιον παρὰ τῆς Εθν. Συνελ. νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνέ-
λεψιν, ὅπου κρίνει ἀρμοδιώτερον. ἐνέκρινε τὸν Πόρον. Συνελευσομένων
δὲ τῶν πληρεξουσίων εἰς τὸν τόπον τῆς συγκαλέσεως, διὰ τοῦ πλείονος
τῶν ψήφων δέλει ἀποφασισθῆ ὁ τόπος τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνελεύσεως.
Μολοντοῦτο εἴναι κατάλληλος καὶ δικαιοτάτη, ὅχι διὰ
τοὺς ὄποιους προσθέτει λόγους ὁ Συγγρ. τῶν Πα-
ρατηρ., ἀλλὰ διότι εἴναι δεμελιωμένη εἰς τὸ δίκαιον
καὶ νόμιμον. Άλλ’ ἀφοῦ εἴναι κατάλληλος καὶ δι-
καιοτάτη διὰ τοὺς προτείναντας τὴν Ερμιόνην, δὲν
ἔχει τὸ αὐτὸν κῦρος καὶ δι’ ὅλους τοὺς ἄλλους, ὅσους

έπομένως προτείνουν ἄλλου παρὰ τὸν ὀποῖς εἰς Ἑπιτρ. τῆς Συνελ. διώρισε τάπων; Βέβαια εἰς τὴν ἑρώτησιν ταύτην ὁ τίμιος καὶ χρηστὸς πολίτης, ὅστις γνωρίζει τὸ δικαίον, σέβεται τὴν καθεστῶσαν ἀρχὴν, καὶ ἀφορᾶ μόνον εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀποκρίνεται, Ναι. Μόνη δὲ ὅστις καταπατεῖ τὸ δίκαιον, διψᾷ τὴν ἀναρχίαν, καὶ σκοτίζεται ἀπὸ τὴν ἴδιοτέλειαν, ἐμπορεῖ νὰ αποκριθῇ, "Οχι".

^{Akademy of Athens} Ἐπιτρ. τῆς Συνελ. ἐνέκρινε πρῶτον τὸν Πόρον, ὃς ἦταν ἀξιόδιον νὰ συγκαλεσθῇ ἡ Συνέλευσις. Ὡστερὲ δὲ, ἀσφαλέσθη ὁρμώτερον, ἐνέκρινε τὴν Διγύρων ὡς ἀρμοδιωτέραν. Ἐὰν καταρχὰς ἡ περὶ ἐκλογῆς τῆς Αἰγίνης ἦτον ἔνδος ἀτέμεν γνάμη, τοῦτο δὲ εἶναι παράδειξη. διότι ὑστερου, ἀσφαλέσθη καὶ ἀποδεχθῆ πασὶ ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτρ. τῆς Συνελ. ἀπεκατέστη πλέον γνάμη γενική. "Ολαι αἱ γνῶμαι ὡς ἐπιτεπλεῖστον καταρχὰς εἶναι ἀτομικαὶ, καὶ ὅταν ἐγκρίβωσι καὶ ἀποδεχθῶσι, ἀποκαθίστανται γενικαὶ, καὶ τότε δὲν θεωροῦνται πλέον ὡς ἀτομικαὶ, ἀλλ' εἶναι καὶ λέγονται γενικαὶ γνῶμαι. Ἐὰν ὅμως τωιράζεται τις ἀπὸ τὴν γνάμην αὐτήν· τοῦτο εἶναι ἄλλης σκέψεως.

Εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, ὅπου πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἡ γενικὴ θέλησις τοῦ ἔθνους, ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ λείψῃ πᾶσα ὄποιαδήποτε έξια καὶ δυναστεία, καὶ πᾶσα ἄλλη ὄποιαδήποτε ἐπιρροή, ἥτις δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν γενικὴν θέλησιν. Εἰς τὴν Ἑθν. Συνέλ. οἱ πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖται κυρίως νὰ ἥναι ἐλεύθεροι καὶ εἰς τὰ προσβλήματα, καὶ εἰς τὰς συζητήσεις, καὶ εἰς τὰς διαφιλοειδείκιας, καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις των. Ταῦτα χαρακτηρίζουν τὴν ἀληθινὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Δι' αὐτὸ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὁ ἐκλεγόμενος τόπος νὰ ἥναι ἀρμοδίος διὰ τὰ ἀπαιτούμενα ταῦτα· καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο οἱ φιλοπάτριδες, ὅσοι ἀφιερώνονται εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ δὲν προτικολλῶνται εἰς ἴδιοτελεῖς σκοποὺς, φροντίζουν μετὰ προσοχῆς καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρμοδίου τόπου.

Εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἡ Αἴγινα εἶναι ὁ ἀρμοδιώτερος τόπος. Τοῦτο εἶναι πασιδηλον καὶ παρὰ πάντων ὁμολογούμενον, καὶ ἀποδείξεως χρείαν δὲν ἔχει.

Ἡ ἀπορία τοῦ Συγγρ. τῶν παρατηρ., διατὶ δὲν ἐδόθη ἡ αὐτὴ ἀπάντησις καὶ εἰς τὸν προτείναντα τὴν Αἴγιναν, ὡς ἐδόθη εἰς τὸν προτείναντας τὴν Ερμιόνην, καὶ ὡς εἶναι δίκαιον νὰ δοθῇ καὶ εἰς τὸν ἐπιμόνως προτείναντας ἄλλου παρὰ τὸν ὀποῖον διώρισεν ἡ Ἑπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως τόπου, λύεται τώρα, μὲν φαίνεται, πολλὰ εὔκολα.

Τὸ δὲ, διάτι ἐνεκρίθη ἡ Αἴγινα, διὰ τοῦτο μέρος τῶν πληρεξούσιων ὑπῆγεν εἰς Ερμιόνην..... τοῦτο εἶναι ὄλως διόδου στρεβλὸν, ὡς ἀφ' εαυτοῦ φαίνεται· διότι τὸ πνεῦμα, τὸ ὄποιον ἐκίνησε τινὰς πληρεξούσιους νὰ προβάλλουν τὴν Ερμιόνην ἐναντίον τοῦ δικαίου, ὡς ἀνωτέρῳ εἶται, τὸ αὐτὸ πνεῦμα μέχρι τέλους διεύβινεν αὐ-

τοὺς, καὶ κρατεῖ ἀκόμη ἐκεῖ, καὶ δὲν τοὺς συγχρεῖ νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν αὐτοῦ τοῦ δικαίου.

Ἄσ τοι θωμαὶ καὶ εἰς τὴν μαυτείαν τοῦ Συγγραφέως Γῶν Παρατηρήσεων.

Ἡ παρρησία αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι λέξις κενὴ καὶ ἀσήμαντος. Ἡ παρρησία, ἡ λογικὴ καὶ πειθαρχικὴ, ἥτις πάντοτε ἔχει βάσιν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ὅδηγὸν τὸν ὄρθον λόγον, καὶ σκοπὸν τὸ κοινὸν συμφέρον, εἶναι τῷντι ἀρετὴ, καὶ διὰ τοῦτο πολύτιμος, καὶ περιστωδαστος, καὶ εἶναι ἀξία ἐλευθέρου καὶ χρηστοῦ πιλίτου. Τὶς ἀμφιβάλλει ὅτι τοιάντη παρρησία εἶναι μεγάλης ὀφελείας πρόξενος; Ἡ δὲ παράλογος καὶ ψχλαγωγικὴ παρρησία, ἥτις οὔτε καθεστῶται σέβεται, οὔτε συμφέρον διακρίνει, ἀλλὰ τυφλὴ ἀπὸ τὴν κατάρατον ἴδιοτελειαν, κρημνίζεται καὶ παρασύρει ὅσα καὶ ὅπως τύχη, εἶναι αὐτόχθονα κακία, ἀνδραδῶν καὶ φαυλούσιων ἀξία, τὴν ὄωσίαν ποτὲ κάνεις, ἐλεύθερος καὶ χρηστὸς πολίτης ὁν, νὰ μετέληπῃ δὲν καταδέχεται. "Οτι τοιάντη παρρησία, καθὸ ὅργανον τῆς ἀρχίας, εἶαι πολλῶν κακῶν παραίτιος, δύναται τις ποτὲ νὰ ἀρνηθῇ";

Ο δὲ Φίλος τοῦ Νόμου ὁποῖον ἀράγε ἐκ Γῶν ἀνωτέρῳ εἰδῶν παρρησίας μετέρχεται, εἰς τὸ ὄποιον καὶ κυμωτάζει; Ἄσ κρίνειν περὶ τούτου οἱ ἀναγνῶσται. Ὁ συνεχῆς κωδωνισμὸς (διὰ νὰ μὴ ἀναφέρω ἄλλα) τοῦ βαρδάρου καὶ δευτερικοῦ ὄνουματος Κοτζάμπασης, τὸ ὄποιον τὴν σήμερον κάνεις ἐλεύθερος "Ελλην" οὔτε φέρει, ἀλλ' οὔτε καταδέχεται πλέον νὰ φέρῃ, εἰς ὄποιον εἶδος παρρησίας ἀνάγεται; ἂς ἀποφασίσσουν ἄλλοι.

Ἐν Αἴγινη τῇ 7 Δεκεμβρίου 1826.

Ο Φ. Α.

Ἀπέθανεν ὁ στρατηγὸς Γούρας, καὶ μετὰ πολυετεῖς λαμπροὺς ἀγῶνας ἀπέθανεν ἐνδόξως μαχόμενος ὑπὲρ τοῦ φρουρίου τῶν Αθηνῶν. Ἰδοὺ συμωλήρωσις εὐτυχίας διὰ ἄνδρα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενον. Ὁ νέος οὗτος ἥρως, γένημα ἐνὸς μικροῦ χωρίου, ἐπωνύμου μὲ αὐτὸν, τῆς ἐπαρχίας Σάλωνος, ἔδειξε καὶ πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως τὸ ἀστυνόμον κατὰ τὸν τιγάνων μῆσός του ἀλλὰ μόλις ὥχησε ἡ σάλωτιγξ τοῦ πολέμου εἰς Πελοπόννησον, καὶ πεῦτος τὴν ἥκουσεν ἐκτὸς τοῦ Ισθμοῦ. Ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ φρούριον τῶν εἰς τὴν πόλιν Σαλώνων εὑρισκούμενων πολλῶν καὶ δυνατῶν Τούρκων, καὶ ἡ ἄλωσις αὐτοῦ τοῦ φρουρίου ἥτοι τὸ πρῶτον εὐτυχὲς βῆμα εἰς τὰς μετὰ ταῦτα κατὰ τὸν τυράννων λαμπρὰς ἀνδραγαθίας του, καὶ ἐν παροδῷ μετ' ἄλλων συναγωνιστῶν ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον τῆς Μασουδούτζας. Ἐντὸς ἐλίγων ἡμερῶν ἐπεσεν ὁ πρωτομάρτυς τῆς ἐλευθερίας Διάκος εἰς τὰς Θερμοπύλας λαμπρῶν ἀγωνιζόμενος, καὶ ὁ ἐχθρὸς ὑπεργίφανος ἐβιάζετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ στενὸν τῆς Γραβιᾶς. Εἰς τὴν ἀνδρίαν τοῦ Γούρα καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ικανῶν ἐκλεκτῶν στρατιωτῶν ἐπιστηριζόμενος ὁ Οδυσσεὺς ἐκλείσθη εἰς τὴν Γραβιάν.

στε ἐκέδητεν ἐκείνη τὴν μάχην, τόσον μᾶλλον ἐπίγμαν, ὃσον ἔαν ἐγάνετο, ἐταύγετο διάλου· ὁ μόλις ἐξῆνας στωιθήρ τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν στερεάν· Ἐλλάς, ἐν ᾧ μάλιστα ἔτσασχε κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τελευτῶς ἡ Πελοπόννησος. Ὁ πισθιδρόμησεν ὁ ἐχθρὸς, καὶ "Ἐλληνες μεταλλάξαντες τὸν πόλεμον ἐξ ἀμυντικοῦ ἐπιθετικού, ὥρμησαν δεύτερον ἦδη νὰ καταστρέψων τὴν Τατάην, ὃσον ὁ γενναιὸς οὗτος στρατηγὸς επειδὴ τοῦ Καλτζᾶ καὶ Χρήστου Σαυλιώτη· Κατμᾶ, ἐκέρδεσαν τὴν εἰς Ἀετὸν ἀξιοσημείωτον νίκην. Μετὰ πολλὰς ἄλλας ἀλλεπαλλήλους μάχας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βαδείας, ἔμαθεν ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔφερον νέας δυνάμεις τὸν ἦδη ἐξησθενημένον· Όμηρος Βρυόνην, διὰ νὰ εἰσθωσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ περιβόητος μάχη την Βασιλικῶν, εἰς τὴν ὄποιαν ἦτον πρωταγωνιστὴς ὁ γενναιὸς οὗτος ὅμοι μετὰ τῶν πατρὸς καὶ υἱοῦ Δυσούνιώτων εἶναι γνωστὴ εἰς τῆς Ἐλληνικῆς ἱστορίας τὰ χρονικά. Εἶναι ἀπὸ ἐκείνας τὰς μάχας, αἱ ὁποῖαι κρίνουσι περὶ τύχης ἐθνῶν· χιλίων διακοσίων ἐχθρῶν σφαγὴ εἰς τὰ χεῖλη τοῦ Βοαγρέου ποταμοῦ ἀναμφίβολως ἦτον πρᾶξις ίκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ τρόμον εἰς τοὺς διαστεντας Τούρκους, καὶ θάρσος εἰς τοὺς Ἐλληνας, τότε πρῶτον καταβάνοντας τοὺς περισσοτέρους εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἀρεως· ἔφυγον οἱ ἐχθροὶ κατησχυμένοι, καὶ δὲν ἦδυνθησαν πλέον νὰ μεταβιβάσωσι νέα στρατεύματα. Μία μακρὰ ἀσθένεια τὸν ἐξίαστε νὰ μένῃ εἰς ἀπραξίαν ίκανοὺς μῆνας· ἀλλὰ μόλις ἀνέλαβε, καὶ εὐθὺς ἔτρεξεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολέμου μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν καὶ δραστηριότητα· ὥρμησε μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐλλάδος καὶ τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα τρίτου ἦδη εἰς Τατάην; ὅτε ἐκυρίευσαν καὶ ἐν μικρὸν φρούριον, κείμενον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μικρᾶς αὐτῆς πόλεως. Ἀλλὰ πολιτικαὶ ταραχαὶ ἀναφυεῖσαι παρ' ἐλπίδα, διέλυσαν τὸ ἐκεῖ στρατόπεδον, ὅτε ὁ γενναιὸς οὗτος κατέβη πάλιν εἰς τὰς περὶ τὰς Θερμοπύλας θέσεις, ὃσου παρῆγενε συνήθως παρατηρῶν τὰς κινήσεις τῶν εἰς Ζυτῶνι εὐρισκομένων ἐχθρῶν. Ὁ Δράμακης εἰσῆλθε μετὰ πολυάριθμου στρατοῦ εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὅσοι Πελοποννήσιοι εὑρέθησαν ἐκτὸς τῶν Ἰσθμιῶν ἐπρεπε νὰ μεταβύσιν εἰς ἄλλα στάδια μάχης κινδυνώδεστερον. Μὲν οὖν τοῦτο ὁ Γούρας ἐταύριμησε καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις μετ' ἄλλων τινῶν στρατηγῶν εἰς τὴν Νευρόπολιν, τὸ ἐρυμνὸν χωρίν τῆς Ρόδου· τίας τῶν παλαιῶν. Ἐπειτα παρασυρόμενος ἀπὸ τὸν Οδυσσέα μετέβη εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εύρισκετο εἰς τὸ φρούριον· ἀλλὰ καὶ αὐτόν εύρισκόμενος, ὅτε οἱ Γούρας ἔθασαν εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἀπίθιλοτιμούμενος πρὸς τὰς παλαιὰς ἐκείνας πράξεις, αἱ ὁποῖαι κατέστηται αὐτὸ τὸ ὄντα ἀειμνηστον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν, ὥρμησεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, καὶ μετὰ κινδυνώδη μάχην ἐσώρευσε νέας σωρείας Βαρβαρικῶν ὀπιζέων ἐπίκων εἰς τὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν σεσημάτα τῶν πρωταρτό-

ρων τῶν. Ὁ πρὸς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας ἔρως περὶ τῶν ὄντοίων ἐφρόντιζε ὅχι μόνον νὰ σωθῶσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ διατηρήται εἰς αὐτὰς καὶ ἡ ἐκ τῶν τεχνῶν καὶ ἡθῶν καλλονή, τὸν παρεκίνησε νὰ ἐμποδίζῃ καθετεῖ ἐξαγωγὴν ἡ Βλάσην εἰς τὰ λείψανα τῶν αὐτόφιων ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος, καὶ νὰ συντελῇ εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς νεολαίας τῆς πόλεως, ἔχων προθυμοτάτους συνεργοὺς εἰς ταῦτα καὶ τοὺς καλοὺς καὶ φιλοτίμους πολίτας τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τέλος δι' αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπεφάσιστε νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ φρούριον, μὲ σκοπὸν ἡ νὰ τὸ ἰδῇ διατεσσαμένου, ἡ νὰ ταρῇ εἰς τὰ λαμπτρᾶ ἐρείπια τῆς περιβόήτου ἀκρωτέλεως. Ἡ εἰμαρμένη τὸν μετέφερε πρόναρχα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθανατίας, ὃσου συνδιατρίβει ἦδη μετὰ τῶν λαυτῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, εἰς τῶν ὄντοίων τὰ ἴχνη ἐθάδιζεν. Ἡ ἀξιότιμος σύζυγός του, Θυγάτηρ τοῦ Ἀναγνώστου, πρόκριτον τοῦ Λιδωρικίου, ἀντὶ νὰ πενθήσῃ γυναικοπρεπῶς, ἀνέλαβε τὸ ἀγδρικὸν τοῦ συζύγου της φρόνημα, καὶ ἐμψυχώσας τοὺς στρατιώτας μὲ λόγους θαρρυντικούς, καὶ ὑποσχέστεις νὰ δερατεύσῃ τὰς ἐλλείψεις τῶν, μὲ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους της πολυτελεῖς στολισμούς, ἔδειξε ὅτι εὐρίσκεται ἔτι εἰς τὴν Ἐλλάδα ἐκεῦο τὸ ὑψηλὸν Σωαρτιατικὸν φρόνημα, «·Μὴ παρ' ἔνα τὴν Σπάρταν», ἀγ. καὶ ἡ Ἐλλὰς δὲν ἔχῃ τὴν σύμερην ·Πολλὰς τῆνον Κάρρονας.»

Γ. Α.

Σημ. Ἡ παροῦσα βιογραφία τοῦ στρατηγοῦ Γκούζα μᾶς ἐδόθη πρὸ πολλοῦ, καὶ μόλις τῷρα ἐκδίδεται διὰ παρεμπεσούσας ἄλλας ὑπόθεσεις, καὶ διὰ τὴν διακοπὴν τῆς Ἐρημερίδος. Ὁ Συντάκτης.

Κύριε Συντάκτα!

Οἱ λόγοι· οἱ τορέχεντες εἰς τὸ κοινὸν, μᾶς ὑποχρεόνσους νὰ καταρύγωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, νὰ φυνεωστήτε δι' αὐτῆς τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὸν εἰλικρινῆ τρόπον, καθ' ὃν ἔγεινε εἰς τὴν Σκίαδον τὴν 13 Νοεμβρίου· ἡ μινωαρχία μεταξὺ τοῦ συνταγματάρχου Βουτιέρ, καὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Ραιβών· Προσκληθέντες παρ' αὐτῶν ὡς μάρτυρες, ὀμιλογεῦμεν ἐν Βάρει τῆς τιμῆς μας, ὅτι ἔγεινε κατὰ τοὺς γχλλικοὺς τύπους καὶ τὰς συμφείας τοῦ γένους μας. Κηρύττομεν λοιπὸν ψιλεῖς· ὅλας τὰς φήμας, διὰ τοὺς πατέρας ψυχαὶ διέσπειραν περὶ ταύτης τῆς μινωαρχίας.

Σᾶς παρακαλοῦμεν, Κύριε, νὰ φυνεωστήτε τὸ φέρσιμόν μας εἰς ὅλους τοὺς καλοὺς ανθρώπους καὶ τοὺς φίλους τῆς εὐταῖας καὶ τῆς τιμῆς.

Μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβεις

Τυπογεγραμ.

Θ. Πουγέτ φλέλλην, Τούρτε καπιτάνος,

μάρτυς τοῦ Κ. Ραιβών. μάρτυς τοῦ Κ. Βουτιέρ.

Ἐν Ἀγίνη, τὴν 6 (ΙΣ) Δεκεμβρίου 1826